

РЕШЕНИЕ

№ 6131

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4843** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Р. А. Г., ЕГН: [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“А“, чрез представител по пълномощие адв. Я. А., срещу заповед № 4332з-211/25.03.2022 г., издадена от началника 01 група „ПК“ към сектор „ОКПД“ при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на жалбоподателя Г. - младши контролор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“- СДВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, считано от датата на връчване на административния акт на основание чл.204, т.4, чл.197, ал.1, т.3, чл.194, ал.2, т.2 , чл.211, ал.1, т.11 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е постановена при противоречие с материалния закон и целите на закона и при допуснати съществени процесуални нарушения – отменителни основания по чл.146, т.3,4 и 5 АПК. Няма доказателства да е извършена проверка въз основа на изрична заповед на дисциплинарнонаказващия орган, тази проверка е в нарушение на чл.16 от Инstrukция № 8121з-470/27.04.2015 г. на МВР. Извършването на такава проверка не е доведено до знанието на жалбоподателя – нарушение на чл.207, ал.8, т.1 ЗМВР. Г. не е бил уведомен, че срещу него е образувано дисциплинарно производство. При издаването на заповедта е

нарушена нормата на чл.59, ал.2, т.4 АПК – не е посочено кои конкретно служебни задължения не са изпълнени, както и защо административният орган приема, че именно Г. е нарушил работната функция на камера 02. Не се съдържат данни какви вреди са настъпили от неправомерното поведение на жалбоподателя. Неизяснената фактическа обстановка обуславя отмяна на заповедта на основание нарушение на чл.207, ал.3 ЗМВР. Не са спазени изискванията на чл.210, ал.1 ЗМВР. Вмененото нарушение не е доказано. Липсват мотиви за формата на вината. Нарушена е нормата на чл.206, ал.2 ЗМВР.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. А., която претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът –началник 01 група „Пътен контрол“ към сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при Отдел „Пътна полиция“ СДВР, редовно призован, не се явява в открито заседание, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура,редовно призована , не участва в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Р. А. Г. е младши контрольор I степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. На 14.12.2021 г. до директора на СДВР постъпва писмо рег. № 7855р-11213 от директора на дирекция „Вътрешна сигурност“, в което се съобщава за констатирани при прегледа на видеофайловете от нощната смяна на 29.11.2021 г. нарушения от полицейските служители по време на извършвания от тях наряд. Върху писмото е поставена резолюция от 15.12.2021 г., с която се възлага извършването на проверка, която да изготви доклад. Резултатите от проверката са обобщени в Справка, рег. № 4332р5576/28.01.2022 г., изготвена от полицейски инспектор С. Р.. Видно от отбелязването върху същата жалбоподателя Г. се е запознал със справката на 28.01.2022 г. В тази справка е отразено, че по време на нощната смяна на 30.11.2021 г., в 01,43 ч. водача на служебен автомобил К. С., с рег. [рег.номер на МПС] насочва включен фенер към обектива на камера № 02, монтирана на арматурното табло на автомобила, като я осветява като по този начин с действията си служителят нарушава работната функция на камера № 02, с цел да бъде изключен режимът на видеонаблюдение за нощно виждане. След многократни неуспешни опити за манипулиране на камера № 02, в 02,01 ч., на 30.11.2021 г. е установено, че същата е закрыта. На 30.11.2021 г., в 05,26 ч. служителят, седящ на предната дясна седалка, премахва неустановен предмет от камера № 02. Посочено е, че с действията си полицейските служители са нарушили указанията за работа със система АИС-ВОДПК, което е в разрез с МЗ № 8121з-731/15.07.2020 г. и по-точно: т.7 съгласно която назначените в наряд служители задължителни поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност и не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила; т.10, съгласно която не се допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила, което ограничава видимостта към купето на автомобила; чл.2, който забранява системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводници на ел. захранването или по какъвто и да било друг начин, както и други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване работоспособността на системата.

В справката е посочено, че на 29.11.2021 г. съгласно ежедневната ведомост младши инспектори Н. М. и Р. Г. са назначени в наряд като П. контрола по СПО подбалкански път със служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] за времето от 19.00ч. на 29.11.2021г. до 7.00ч. на 30.11.2021г. От представените видеофайлове се установява, че насочването на фенер към камерата е извършено от Н. М. като водач на лек автомобил, а Р. Г., седящ на предната дясна седалка, е поставил служебен алкотест Дрегер пред обектива на камерата в 2,01ч, който е премахнал в 5,26ч. С действията си Г. е нарушил раздел II, т.7 от заповед МЗ № 8121з-731/15.07.2020 г. На 24.01.2022 г. е проведен разговор с оспорващия Г. и снето сведение рег. № 4732/25.01.2022 г., а на 25.01.2022 г. – разговор с Н. М. и снето сведение с рег. № 4332р-4732/25.01.2021г., като и двамата служители са заявили, че са изпълнявали служебните си задължения съгласно инструкцията. В заключение в справката се предлага на двамата полицейски служители да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

На 09.02.2022 г. Г. е поканен от ДНО да даде писмени обяснения като е дал такива още на същия ден. В обясненията си Г. потвърждава, че по време на наряда е изпълнявал съвестно задълженията си.

По делото са представени и приети като доказателства:

Кадрова справка /л.31-32/ от която е видно, че Р. Г. е награждаван през 2009 г. и има наложени три дисциплинарни наказания, две от които са заличени съгласно чл.213, ал.1 ЗМВР; Длъжностна характеристика /л.34/; Протокол рег. № 24409/07.05.2021 г. за запознаване със заповед № 8121з-731/15.07.2020 г./л.42/; Ежедневна ведомост започната на 23.09.2021 г. и завършена на 05.01.2022 г. /л.49-46/; Протокол рег.№ 4332р4977/25.01.2022 г. относно прегледани видеозаписи /л.51-53/.

Въз основа на кадровата справка и дадените обяснения на 25.03.2022 г. е издадена оспорената заповед № 4332з-211, с която за нарушение разпоредбите на т.7 от глава II от Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили на „Пътна полиция“, утвърдени със заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл.204, т.4, чл.197, ал.1, т.3, чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР. Самото нарушение на Г. е описано като поставяне пред монтираната на арматурното табло камера на алкотест Дрегер, с което за времето от 02.01 ч. до 05,26 ч. е ограничена видимостта в купето на автомобила. Дисциплинарнаказващият орган не е възприел дадената в справката правна квалификация на нарушението по чл.194, ал.2, т.1, предл второ ЗМВР, тъй като утвърдените със заповед на министъра Указания са станали част от служебните задължения на полицаите от „Пътна полиция“ и деянието на Г. следва да се квалифицира по чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР.

По делото са събрани гласни доказателства - по искане на жалбоподателя е разпитан свид. Н. Г. М., който заяви следното: С оспорващия Г. са колеги и се познават от 2010 г. По този случай свидетелят също е дисциплинарно наказан. По време на дисциплинарното производство не са му показвали никакви записи от камери. В полицейския автомобил има три камери – на предното стъкло, на арматурното табло и на задното стъкло. Р. Г. не е закривал камерите в автомобила.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до

следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по см. на чл.204,т.4 от ЗМВР и в предвидената в чл.210,ал.1 от ЗМВР форма и съдържание.

Неоснователно е оплакването за липса на нарочна заповед на дисциплинарнаказващия орган за възлагане извършването на проверка. Чл.208 ЗМВР изрично определя, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198 – 202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед, като в този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

Неоснователно е и оплакването в жалбата, че Г. не е бил уведомен, че срещу него е образувано дисциплинарно производство. От доказателствата по делото се установява, че на 25.01.2022 г. Г. е дал показания, обективирани в Сведение рег. № 4732/25.01.2022 г. /л.47/, от които е видно, че същият е уведомен, че се извършва проверка по случая, за което е образувана преписка. Тези сведения Г. е дал още преди да бъде изготвена Справка рег. № 4332p5576/28.01.2022 г., т.е. жалбоподателят е бил уведомен за започналото производство.

Съдът намира за неоснователен и доводът за нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК. В оспорената заповед описанието на самото нарушение е дадено подробно, посочено е с кои действия Г. е нарушил дадените указания със Заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. и че същите са установени въз основа на видеофайловете, представени от „Вътрешна сигурност“. Неоснователно е и оплакването, че ДНО не е конкретизирал в оспорената заповед какви точно правомерни действия е трябвало да извършва Г.. В заповедта следва да се посочи с кои действия е извършено нарушението, а какво трябва да извършва полицейския служител се определя от съответните нормативни разпоредби, в случая Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебния автомобил, утвърдени със заповед № 8121з-731/15.07.2020 г., с които указания жалбоподателят изрично е бил запознат.

Съдът не споделя изложената в жалбата теза, че в оспорената заповед следва да се съдържат данни какви вреди са настъпили от неправомерното поведение на Г.. В оспорената заповед изрично са посочени последиците от неправомерното поведение на Г. – ограничил е видимостта в купето на служебния автомобил за времето от 02,01 ч. до 05,26 ч. на 30.11.2021 г. Следва да се има предвид , че инкриминираното деяние не е резултатно, а на простото извършване. Не е необходимо изобщо да са настъпили никакви вреди, достатъчно е, че не са изпълнени изискванията на т.7,раздел II от цитираните по-горе Указания.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на чл.210, ал.1 ЗМВР. Оспорената заповед съдържа всички реквизити, изискуеми съгласно цитирания законов текст – отбелязани са мястото и времето на извършване на нарушението, подробно са описани обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са конкретно правните норми, които са нарушени, както и въз основа на които е наложено дисциплинарното наказание, указан е срокът на наказанието и пред кого и в какъв срок може да бъде обжалвана заповедта. Неоснователен е и доводът за липса на снимков материал. Видно от Протокол рег. № 4332p4977/25.01.2022 г. на същата дата, т.е. още преди

изготвянето на Справка № 4332p5576/28.01.2022 г. е извършен преглед на видеофайловете, към които протокол са приложени 9 бр. снимки. На 28.01.2022 г. Р. Г. се е подписал, че се е запознал със справката, към която изрично е посочено, че са приложени всички материали от проверката, т.е. това включва и снимковия материал. Доводът на жалбоподателя за нарушение на чл. 206, ал.2 ЗМВР също е неоснователен. В жалбата се твърди, че неправилно ДНО е приел, че деянието е извършено поради небрежност, а не поради умисъл. Съгласно чл. 206, ал.2 ЗМВР при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания действително се взема предвид и формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В настоящия случай ДНО е приел, че нарушението е извършено поради небрежност, т.е. приел е по-леката форма на вината, което определено е в полза на нарушителя. Твърдението в жалбата, че деянието е умислено, само би влошило положението на Г. и евентуално би намерило отражение в размера на наказанието. Следва да се има предвид, че и двете форми на вина са познати в дисциплинарнонаказателното производство и позоваването на една от тях е по преценка на ДНО. В оспорената заповед също е взето отношение във връзка с цялостното поведение на полицейския служител – отчетено е, че е награждаван и има само едно наложено дисциплинарно наказание.

Неоснователно е оплакването за противоречие с целите на закона – наложено е наказание за нарушение, което не е извършено. Както бе изложено по-горе нарушението е установено по несъмнен начин - приложения към Протокол рег. № 4332p4977/25.01.2022 г. снимков материал, изготвен при прегледа на видеофайловете, доказва извършването на нарушението и конкретния механизъм на деянието.

Съдът не кредитира показанията на свид. М., тъй като същият е бил старши на наряда, има наложено дисциплинарно наказание за дежурството през същата вечер, дългогодишен колега е с Г. и е силно заинтересуван от изхода на делото.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на жалбоподателя за присъждане на разноски.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран , на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. Г., ЕГН: [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“А“, срещу заповед № 4332з-211/25.03.2022 г., на началник 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“- СДВР

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване по арг. чл.211, изречение 3 от ЗМВР.

СЪДИЯ:

